

Sygn. akt II Ca 604/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Jarosław Gołębiowski
Sędziowie	SSO Dariusz Mizera SSR del. Piotr Fal (spr.)
Protokolant	sekr. sądowy Anna Owczarska

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2013 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa B. D.

przeciwko A. D. (1)

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Tomaszowie Maz. z dnia 26 czerwca 2013 roku, sygn. akt III RC 226/13

zmienia zaskarżony wyrok w punkcie pierwszym sentencji w ten sposób, że zasądzone od pozwanego A. D. (1) na rzecz powoda B. D. alimenty w kwocie po 2.500 złotych miesięcznie obniża do kwoty po 2.000 (dwa tysiące) złotych miesięcznie, a w pozostałej części powództwo i apelację oddala, znosząc między stronami koszty procesu za instancję odwoławczą.

Na oryginale właściwe podpisy

Sygn. akt II Ca 604/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 26 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim podwyższył alimenty zasądzone od A. D. (1) na rzecz B. D. wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie- Trybunalskim z dnia 15 maja 2007 roku w sprawie I.C.243/07 poczynając od 23 kwietnia 2013 roku z kwoty 1.000 złotych do kwoty po 2.500 złotych, pozostałe warunki płatności pozostawiając bez zmian i oddalając powództwo w pozostałej części; nakazał pobrać od A. D. (1) na rzecz Skarbu Państwa-kasy tutejszego Sądu kwotę 900 zł złotych tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej; zniósł wzajemnie koszty pomiędzy stronami, wyrokowi w punkcie 1 nadał rygor natychmiastowej wykonalności; zniósł wzajemnie koszty pomiędzy stronami, wyrokowi w punkcie 1 nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły następujące ustalenia i rozważania Sądu Rejonowego:

Wyrokiem z dnia 15 maja 2007 r. Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w sprawie I C 243/07 zasądził od pozwanego A. D. (1) na rzecz B. D. alimenty w kwocie po 1000 zł miesięcznie płatne do rak matki A. D. (2) z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat. W chwili wydawania wyroku pozwany utrzymywał się z emerytury wojskowej w wysokości około 4.200 zł miesięcznie. Powód miał 13 lat.

B. D. ma 19. W tym roku ukończył (...) Liceum Ogólnokształcące w T. i zdawał maturę. Wyników jeszcze nie ma. Złożył dokumenty o przyjęcie go na WAM w Ł. a także na Politechnikę (...) i (...) w W.. Chce iść na wydział wojskowy. Gdyby się dostał otrzymałby zakwaterowanie w akademiku.

Powód jest zdrowy, bierze leki na trądzik. Wydaje na to około 150 zł miesięcznie. Za korzystanie z usług stomatologa zapłacił ostatnio 700 zł. Pobierał korepetycje za około 400 zł miesięcznie.

Pozwany mieszkał wspólnie z powodem, jego siostrą A. D. (3) i ich matką. Dawał wtedy około 4.000-5.000 zł miesięcznie na utrzymanie domu. Około 1,5 miesiąca temu wyprowadził się. Powód nie wie czy matka otrzymuje obecnie pieniądze od pozwanego B. D. dostał od ojca pieniądze na rekrutację w kwocie 600 zł oraz na prezent w wysokości 400 zł.

Matka powoda jest nauczycielką chemii w (...) LO w T. oraz w szkole w Z.. Z obu tytułów otrzymuje wynagrodzenie w wysokości około 2.800 zł miesięcznie. Spłaca pożyczkę na zakup bram w kwocie po około 300 zł miesięcznie oraz kredyt w wysokości po 600 zł miesięcznie. Siostra powoda ma 14 lat i chodzi do gimnazjum nr (...) w T..

A. D. (1) ma 46 lat i z zawodu jest lekarzem. Przebywa obecnie na emeryturze wojskowej z tytułu czego otrzymuje świadczenie w wysokości 2.319 zł miesięcznie. Dodatkowo robi specjalizację z zakresu medycyny ratunkowej. Zatrudniony jest na kontrakcie w szpitalu w O. z wynagrodzeniem 60 zł za godzinę. Maksymalnie pracuje 250 godzin miesięcznie. Zatrudniony jest również na kontrakcie w (...) w S. na około 35 godzin miesięcznie z wynagrodzeniem 90 zł za godzinę. Pracuje też w (...) w R. przez 21 godzin miesięcznie z wynagrodzeniem 80 zł za godzinę. Zatrudniony jest również w (...) w M. gdzie pracuje 21 godzin w miesiącu z wynagrodzeniem 40 zł za godzinę. Łącznie zarabia około 20.000 zł miesięcznie.

Pozwany kupił dom w P., gdzie obecnie mieszka. Dom zakupiony został za kredyt w wysokości 386.000 zł plus 100.000 zł na wyposażenie na 10 lat. Miesięczna rata wynosi 7.000 zł. W ramach umowy leasingu korzysta z samochodu osobowego L. z 2011 r. Koszt utrzymania samochodu to 3.800 zł miesięcznie - rata leasingowa i 1.000 zł miesięcznie za paliwo.

Pomimo rozwodu A. D. (1) nadal mieszkał z rodziną w domu położonym w T. przy ulicy (...). 17 kwietnia 2013 r. powiedział byłej żonie że zakochał się i odchodzi. W czasie gdy mieszkali wspólnie finansował wczasy, sprzęt elektroniczny, remonty, opłacał telefon córki, telewizję -129 zł miesięcznie, Internet- 11 zł miesięcznie. Wydawał również pieniądze na ukończenie specjalizacji.

Dom położony przy ulicy (...) stanowi własność byłej żony pozwanego. Otrzymała go wraz z kredytem w wysokości po 600 zł miesięcznie w ramach podziału majątku wspólnego po ustaniu małżeństwa.

Pozwany jest uzależniony od alkoholu co było głównym powodem orzeczenia rozwodu. Obecnie powstrzymuje się od jego używania.

Nieprawomocnym wyrokiem z dnia 26 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim w sprawie IIIRC 227/13 podwyższył alimenty zasądzone wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 15 maja 2007 r. w sprawie IC 243/07 od A. D. (1) na rzecz małoletniej A. D. (3) z kwoty po 850 zł miesięcznie do kwoty po 1.500 zł miesięcznie.

Sąd Rejonowy zważył, iż zgodnie z art. 138 KRiO w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Jak zauważył SN w sprawie II CO 9/74 Or. Z 19.07.1974 r.

przez pojęcie stosunków należy rozumieć okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i jego zakresu (np. art. 133 i 135 KRiO).

Zgodnie z treścią art. 135 KRiO przesłanką wyznaczającą zakres świadczeń alimentacyjnych są możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Zgodnie z orzeczeniem SN z dn. 16.12.1987 r. przez „możliwości zarobkowe i majątkowe” należy rozumieć nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskane z majątku zobowiązanego ale i te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

Jak wynika z art. 135 KRiO zakres świadczeń alimentacyjnych zależy również od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego.

Przez „usprawiedliwione potrzeby” należy rozumieć bieżące potrzeby uprawnionego do alimentów w zakresie jego utrzymania a także w miarę potrzeby jego wychowania.

Usprawiedliwione potrzeby nie mogą być rozumiane jako najbardziej elementarne potrzeby, sprowadzające się do zapewnienia uprawnionemu minimum egzystencji.

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na fakt, że od chwili ostatniego podwyższenia alimentów czyli od około 6 lat wysokość obowiązku alimentacyjnego nie uległa zmianie. Faktem jest, że sam upływ czasu nie jest czynnikiem decydującym o możliwości zmiany zakresu i wysokości alimentów. Przy ocenie, czy zachodzą przesłanki dotyczące zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego należy brać pod uwagę wszelkie okoliczności mogące świadczyć o zmianie stosunków. Nie ulega jednak wątpliwości, że różnica wieku dziecka, spowodowana upływem czasu od daty orzeczenia określającego wysokość renty alimentacyjnej sama przez się uzasadnia wzrost potrzeb, co z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia zwiększonych wydatków. W chwili powstania obowiązku alimentacyjnego B. D. miał 13 lat, a obecnie ma obecnie ma lat 19 i jest pełnoletni. W tym roku ukończył liceum ogólnokształcące i zdał maturę. Zamierza studiować na WAM w Ł.. Związana z tym konieczność zmiany miejsca pobytu oraz całe spektrum innych czynników sprawiają, że koszty utrzymania powoda wzrosną znacząco. Trudno precyzyjnie oszacować wysokość tych kosztów nie mniej jednak przypomnieć należy orzeczenie Sadu Najwyższego który w tezie IV wytycznych w wyroku z dn. 16.12.1987 r. podkreślił, że zasadą jest, że dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie jak i wtedy gdy żyją oddzielnie. Oznacza to, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym w jakich sami żyją.

Jak wynika z materiału dowodowego zebranego w sprawie stopa życiowa na której znajduje się obecnie pozwany jest nieporównywalnie wyższa z tą na której znajdował się w chwili powstania obowiązku alimentacyjnego. A. D. (1) jest emerytem wojskowym a oprócz tego wykonuje zawód lekarza i robi specjalizację z zakresu medycyny ratunkowej. Utrzymuje się z emerytury wojskowej oraz wynagrodzenia za pełnione dyżury w wysokości około 20.000 miesięcznie. Kupił dom w P. z którego to powodu zaciągnął kredyt w wysokości 486.000 zł. Zwarł umowę leasingu w wyniku której korzysta z luksusowego samochodu osobowego L. o wartości około 100.000 zł. z ratą leasingowa w wysokości 3.800 zł miesięcznie. Przedstawione wyżej fakty uzasadniają przekonanie, że stopa życiowa pozwanego jest niewątpliwie wysoka ale przede wszystkim kilkukrotnie wyższa aniżeli w chwili ustalenia alimentów, a tym samym uzasadnia kilkukrotne podwyższenie alimentów zasądzonych na rzecz syna. Nie budzi wątpliwości sądu wysokość kosztów utrzymania pozwanego, nie mniej jednak podejmując decyzję o tak znaczących wydatkach powinien był pamiętać o ciężącym na nim obowiązku alimentacyjnym względem dzieci. Kwoty które A. D. (1) każdego miesiąca przeznaczają na spłatę kredytów czy ratę leasingowa nie mogą stanowić przeszkody do ustalenia alimentów na zasądzonej wysokości.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy sąd wziął pod uwagę nieprawomocny wyrok z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie tutejszego sądu IIIRC 227/13 który podwyższył alimenty zasądzone wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 15 maja 2007 r. w sprawie IC 243/07 od A. D. (1) na rzecz małoletniej A. D. (3)-siostry powoda z kwoty po 850 zł miesięcznie do kwoty po 1.500 zł miesięcznie.

Łączna kwota alimentów na dwoje dzieci do której zapłaty zobowiązany został pozwany wynosi 4.000 zł. Stanowi to mniej niż 20% jego miesięcznych dochodów wobec czego trudno uznać jej wysokość za krzywdzącą. Okoliczność że A. D. (1) powstrzymuje się od nadużywania alkoholu a zamiast tego energię swoją wykorzystuje w ciężkiej i sumiennej pracy, dzięki której otrzymuje tak wysokie wynagrodzenie przemawia za jego wielkimi możliwościami majątkowymi i zarobkowymi które powinien choćby częściowo przeznaczać na utrzymanie dzieci aby zapewnić im takie warunki w jakich żyje sam.

Biorąc pod uwagę sytuację materialną pozwanego, wiek i potrzeby powoda orzeczenie przez sąd alimentów w wysokości po 2.500 zł. miesięcznie na syna nie jest wygórowane. Wysokość obowiązku alimentacyjnego odpowiada zmianie wysokości stopy życiowej na której obecnie A. D. (1) znajduje się w porównaniu do jego sytuacji sytuacji z roku 2007, usprawiedliwionym potrzebom a także jego możliwościom zarobkowym i dochodowym. Mając to na uwadze, uznać należy, że zasądzona kwota nie będzie dla niego zbyt obciążająca pomimo że alimenty podwyższone zostały w sposób istotny. W pozostałym zakresie obowiązek utrzymania i wychowania syna spoczywa będzie na matce.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji o alimentach z mocy art. 138 w związku z art. 135 § 1 i 2. KRiO. Rygor natychmiastowej wykonalności wydano w oparciu o przepis art. 333 § 1 pkt 1 KPC. O kosztach orzeczono na podstawie art. 100 KPC. Sąd obciążył pozwanego nieuiszczoną opłatą stosunkową od której zwolniona została strona powodowa z mocy prawa na podstawie art. 113 Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 r. (Dz.U. Nr 167, poz. 1398).

Apelację od powyższego orzeczenia wniósł pozwany. Zaskarżył go w części, to jest w zakresie punktu 1. wyroku co do podwyższenia alimentów zasądzonych od pozwanego na rzecz powoda ponad kwotę 1.500,00 zł miesięcznie. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. naruszenie przepisów postępowania, mające wpływ na treść rozstrzygnięcia, to jest:

a. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez nie wszechstronną ocenę materiału dowodowego w postaci zeznania podatkowego pozwanego za rok 2012, umów o udzielenie zamówienia na świadczenia zdrowotne z 27 grudnia 2012 r. i 25 czerwca 2012 r. wraz z aneksem nr (...)do tej umowy, grafiku dyżurów pełnionych przez pozwanego w Szpitalnym Oddziale Ratunkowym (...) Szpitala (...)w O., harmonogramu spłat kredytu z 6 czerwca 2013 r., umowy pożyczki gotówkowej z 24 maja 2013 r. wraz z planem spłaty tej pożyczki oraz zeznań pozwanego, powoda i M. D., a polegające na:

- pominięciu okoliczności wynikającej z zeznania podatkowego pozwanego z 2012 r., że pozwany osiągnął w roku 2012 r. dochód wynoszący po odliczeniu składek na ubezpieczenia społeczne 134.964,85 zł i od tej kwoty był obowiązany zapłacić podatek dochodowy w kwocie 25.486,05 zł, wobec czego średni miesięczny dochód pozwanego w 2012 r. wyniósł 9.123,00 zł,
- nie wzięciu pod uwagę faktu wynikającego z umów o udzielenie zamówienia na świadczenia zdrowotne i grafiku dyżurów pełnionych przez pozwanego, że pozwany z tytułu działalności zawodowej osiąga miesięczny przychód w wysokości około 17.520,00 zł, a od tej kwoty obowiązany jest odliczyć podatek dochodowy w wysokości 19 % przychodu i składki na ubezpieczenia społeczne w wysokości 250,00 zł miesięcznie -wobec czego Sąd Rejonowy błędnie ustalił, że pozwany zarabia około 20.000,00 zł miesięcznie, a łączna kwota alimentów zasądzonych od niego na dwoje dzieci stanowi mniej niż 20 % miesięcznych dochodów pozwanego miast przyjąć, że miesięczny dochód pozwanego z działalności zawodowej po uiszczeniu podatku dochodowego i składek na ubezpieczenia społeczne wynosi średnio 13.941,20 zł,
- pominięciu okoliczności wynikających z harmonogramu spłat kredytu z 6 czerwca 2013 r., umowy pożyczki gotówkowej z 24 maja 2013 r. z planem jej spłaty, umów o udzielenie zamówienia na świadczenia zdrowotne, księgi przychodów i rozchodów z maja 2013 r. oraz zeznań pozwanego,

że pozwany jest zobowiązany do spłaty kredytu zaciągniętego w Banku (...) S.A. i pożyczki zaciągniętej w Banku (...) w W. w łącznej kwocie około 6.800,00 zł miesięcznie, zapłaty raty leasingowej w związku z korzystaniem z samochodu w kwocie 3.800,00 zł, pokrywania kosztów paliwa w związku z dojazdami samochodem do pracy w kwocie 1.000,00 zł, comiesięcznego uiszczania składki na Okręgową Izbę Lekarską w kwocie 50,00 zł i miesięcznego wynagrodzenia księgowej w wysokości 150,00 zł, co daje łączną kwotę wydatków 11.800,00 zł. miesięcznie.

W konsekwencji Sąd Rejonowy niezasadnie przyjął, że pozwany przy miesięcznych dochodach w wysokości średnio 13.941,20 zł z działalności zawodowej i 2.319,63 zł emerytury wojskowej, to jest łącznie 16.260,83 zł, po poniesieniu wydatków w wysokości 11.800,00 zł i zapłacie 4.000,00 zł tytułem alimentów na rzecz dzieci będzie jeszcze dysponował środkami pieniężnymi pozwalającymi na zapewnienie sobie utrzymania,

b) art. 316 § 1 i art. 328 § 2 k.p.c. poprzez nie ustalenie podstawy faktycznej rozstrzygnięcia, a mianowicie:

- nie dokonanie żadnych ustaleń co do usprawiedliwionych potrzeb powoda, zwłaszcza tych które uległy zwiększeniu od czasu wydania wyroku rozwodowego w 2007 r.,
- zaniechanie ustalenia, w jakim rozmiarze matka powoda, przy uwzględnieniu jej zarobkowych i majątkowych możliwości, winna partycypować w wykonywaniu obowiązku alimentacyjnego na rzecz syna B.,

c) naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 135 § 1 k.r. i o. przez podwyższenie alimentów zasądzonych od pozwanego na rzecz powoda z kwoty 1000,00 zł do kwoty 2.500,00 zł bez ustalenia usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego i błędnej ocenie możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego, który nie jest w stanie uiszczać alimentów w zasądzonej wysokości bez uszczerbku własnego utrzymania.

Wskazując na powyższe wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa o podwyższenie alimentów ponad kwotę 1.500,00 zł miesięcznie.

Na podstawie art. 382 k.p.c. pełnomocnik pozwanego wnosił o dopuszczenie w postępowaniu odwoławczym dowodu z księgi przychodów i rozchodów pozwanego z czerwca 2013 r. na okoliczność ustalenia, że pozwany osiągnął w pierwszym kwartale 2013 r. dochód w wysokości 35.018,09 zł i zapłacił podatek dochodowy w kwocie 5.893,00 zł.

W odpowiedzi na apelację pełnomocnik powoda wnosił o oddalenie apelacji w całości. Wskazał, że pozwany w celu zmniejszenia podatku dochodowego od prowadzonej działalności gospodarczej m. in. wziął w leasing nowy samochód marki L. warty ponad 180 tys., kupował laptopy z „górnej półki”, oraz odliczał koszty paliwa i to nie 1000 zł, jak podaje, ale około 3 tys. Samochód L. nie jest samochodem ekonomicznym. Całkowity miesięczny koszt utrzymania tego samochodu to około 7.500,00 zł. (leasing, paliwo, ubezpieczenie, przeglądy). Tym samym na samochód pozwany wydaje prawie dwa razy więcej niż na utrzymanie dzieci. Zdaniem pełnomocnika powoda branie pod uwagę kwoty dochodu pozwanego nie jest miarodajne przy ocenie jego możliwości zarobkowych. Podniósł również, że pozwany do kosztów swojego utrzymania wlicza ratę leasingowa za samochód, paliwo, składki na Okręgową Izbę Lekarską. Te wydatki są jednakże wliczone do kosztów uzyskania przychodów.

Nadto podniósł, że pozwany prowadzi życie na wysokim poziomie, spędza weekendy w Hotel (...) oraz wyjeżdża na wakacje zagraniczne. Jest częstym gościem Hotelu (...) w U.. Pod koniec czerwca tego roku wypoczywał na wakacjach w Egipcie, a pod koniec lipca w R.. W ciągu ostatniego roku był jeszcze raz w Egipcie, jeszcze raz w R., w P. i w Izraelu.

Sąd Okręgowy uzupełnił nadto postępowanie dowodowe w następującym zakresie:

Powód B. D. rozpoczął stacjonarne studia dzienne na Politechnice (...) na kierunku budownictwo. Koszt stacji powoda wynosi 600 zł miesięcznie, a nadto powód opłaca internet.

(okolicość niesporna)

Pozwany A. D. (1)w okresie miesiicach czerwiec i lipiec 2013r. nie pełnił dyżurów w szpitalnym oddziale ratunkowym Szpitala (...)ZOZ w S.. Umowa cywilno-prawna na świadczenie usług medycznych zawarta przez pozwanego z ZOZ w S.zakończyła się 31 sierpnia 2013 r.

(dowód: zaświadczenia Szpitala (...) ZOZ w S. – k. 112 i 114)

Stan zdrowia pozwanego z uwagi na chorobę kręgosłupa wymaga unikania pozycji wymuszonych, przeciwwskazane jest obciążanie kręgosłupa ciężarami powyżej 10 kg oraz konieczny jest oszczędzający tryb życia.

(dowód: zaświadczenia lekarskie – k. 113)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Podzielając ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd pierwszej instancji, Sąd Okręgowy uznał zarzuty podniesione w apelacji za częściowo uzasadnione.

W ocenie Sądu Okręgowego potrzeby powoda winny być zaspokajane przez oboje rodziców, a obowiązek alimentacyjny matki nie może sprowadzać się li tylko do osobistych starań o wychowanie powoda zwłaszcza, że ten rozpoczął studia stacjonarne w K.. Ustalenie świadczenia alimentacyjnego nie może być oderwane od przeciętnego standardu życia rodziców uprawnionych. W tym zakresie Sąd Okręgowy miał na względzie dowody przeprowadzone w toku postępowania przed Sądem Rejonowym wskazujące, że standard życia obojga rodziców powoda oraz samego powoda był wysoki. Sąd Rejonowy dokonał ustalił we własnym zakresie usprawiedliwione potrzeby powoda, gdyż jedynie te podlegają zaspokojeniu w drodze alimentów biorąc pod uwagę wysoki standard życia obojga rodziców. Rodzaj i rozmiar potrzeb uprawnionego jest uzależniony od cech osoby uprawnionej oraz jego sytuacji społecznej i gospodarczej. Rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (kulturalnych), także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego) według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku. Przy ocenie, które z potrzeb uprawnionego powinny być uznane za potrzeby usprawiedliwione, należy z jednej strony brać pod uwagę możliwości zobowiązanego, z drugiej zaś zakres i rodzaj potrzeb. Zawsze jednak każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe oraz na ochronę jego osoby i majątku. Wyjście poza wymienione potrzeby zależy już tylko od osobistych cech dziecka oraz od zamożności i przyjętego modelu konsumpcji. Powyższe nie może być jednak oderwane od majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 §1 k.r.o.).

W ocenie Sądu odwoławczego Sąd pierwszej instancji dokonał częściowo nieprawidłowej oceny usprawiedliwionych potrzeb powoda z uwzględnieniem majątkowych możliwości zobowiązanego. Stąd też zarzuty skarżącego co do błędnego ustalenia przez Sąd Rejonowy usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego zasługiwał na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy w prawidłowy sposób ustalił, że nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o. uzasadniająca podwyższenie świadczeń alimentacyjnych. Zmiana powyższa nastąpiła zarówno w zakresie zwiększenia usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego wobec wzrost kosztów jego utrzymania wobec jego dorastania oraz rozpoczęcia kształcenia w szkole wyższego szczebla (ze szkoły podstawowej do studiów wyższych), jak i możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji (kilkukrotny wzrost wynagrodzenia w porównaniu do maja 2007 r.). Sąd Okręgowy podziela w pełni stanowisko Sądu Rejonowego, iż potrzeby powoda od czasu ostatniego ustalenia wysokości świadczenia alimentacyjnego w 2007 r. uległy istotnemu zwiększeniu.

Oceny tej nie zmienia fakt, iż pozwany zaprzestał pracy w jednym z podmiotów

w którym świadczył usługi medyczne oraz zaświadczenie o jego stanie zdrowia. Pozwany nadal zatrudniony jest w pozostałych placówkach medycznych oraz pobiera emeryturę wojskową co potwierdza stwierdzenie, że jego możliwości zarobkowe i majątkowe są wysokie. Pozwanego stać było na zaciągnięcie kredytu zakup domu mieszkalnego oraz na zakup luksusowego samochodu osobowego, a także stać na wczasy zagraniczne, co również świadczy o wysokiej stopie życiowej pozwanego. Powód ma również prawo do takiej stopy życiowej jak jego ojciec zobowiązany do alimentacji.

Dlatego też Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 §1 k.p.c. częściowo zmienił zaskarżony wyrok obniżając zasądzone alimenty do kwoty 2000 zł miesięcznie, zaś w pozostałej części na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako bezzasadną.

Na podstawie art. 100 k.p.c. w związku z art. 391 §1 k.p.c. Sąd Okręgowy zniósł wzajemnie między stronami koszty procesu za instancję odwoławczą.

Na oryginale właściwe podpisy